

Eind vorige jaar was ik met een groep van de Historische Vereniging Sliedrecht nog in Limburg in de buurt van Roermond. Wat een enorme plassen zijn daar ontstaan door de zand- en grintbaggerij. De baggeraars van toen hadden waarschijnlijk niet kunnen vermoeden wat zij hebben betekend voor de pleziervaart in de huidige jaren. Toch mooi meegenomen zoveel mooi vaarwater!

Baggermeules ripperere

't Was bekant aamel nieuwbouw wat ovve me maakte bij Slobpies op de wurref in Slierecht en de mederrene wurref aan de Ketelhaove in Paopendrecht. As de firremao Dekker IJzendooren in de zeumer of met de Korsemis, stil lee met aal z'n baggermatterjaol in de zand- en grintputte in de Maos, dan mosse wij daer de boel gaon ripperere. 't Was zôdoende óf snikhêêt, óf staareveskoud. Ik praot nou over end jaere '70 begin '80. We gonge 's maondassoches vroeg van huis en waarekte tò vrijdas 12 uur eer we weer op huis aangonge. D'n êêsten dag gong Kommer Slob ok mee, om ons 'in te kwertiere' om 't zôomor te zegge. Kommer had dan 'n hotellechie uitgezocht wà dichbij de meule lee. Zô lagge me 't êêne jaer in een hotel in Linne en 'n aander jaer in Panhêel of Maosbracht. 't Waarekscheepie van Slobpe lee mêestal al langsij. Dà was aal een paor daege êêder vertrokke en we hadde aalles aan boord wat ovve me nôôdig hadde, zôas een aggregaot, laskarre, gas- en zuurstofflesse en aanderand gerêêdschap en matterjaole. We wiere met een vlet gehaold en gebrocht om aan boord of aan wal trug te komme. De firremao Dekker had een combenaosie van ontaerd oud matterjaol, tot en met de mederrenste drijvende zand- en grintsorteerdere. 't Was aal z'n daege een verrassing wat ovve me mosse ripperere, mor mêestal wazzen 't de baggermeules. Êên van die meules, de 'Loire' uit 1909 wier nog aangedreve deur een stôômmesien. 't Was een drijvend nog waarekend meseumstuk met emmers zôô grôôt as ik ze nò nooit gezien had. In de zand- en grintgaete van de Maos legge ok meraokels grôôte kaaie die nog afkomstig zijn uit d'n ijtijd. 't Beurde wel-

is dat 'r zô'n grôôte kaai deur de baggeremmers geschept wier. Daerom hadde ze twêê stukke dikwandige pijp op 't end van de ladder, naes 't zeskant gelast, zôôdat de emmers in 't gerêel bleve lôôpe as t'r zô'n kaai in zat. De 'stoppers' noemde ze die pijpe. Op 'n keertie schepte de emmers een stêên op, zô grôôt as een hunnebeddekaai en die twee pijpe brakke as luciferhoutjies. De stôômmesiene stopte echt nie, dus 't was buige of borste. Een kollesaole revaozie was 't gevolleg, de emmers naes 't zeskant en aalderlaai aandere ellende. 'k Ben zô een keertie of vier op karrewaai gewist in Limburreg en dà was een leuke tijd. De massinist van de 'Loire' was een ouwe Slierechter die temet mè pesjoen gong. Hêêl d'n dag sting die kopere laaidinge te poetse, tò ze glomme dà je je haer d'r in kon kamme. Hij weunde in de Roerdompstraet glôôf 'k, meschie weet iemand nog wel hoe of die kèrel hiettende.

Een mandemaokertie